

SUPURAȚII INTRACRANIENE ȘI MENINGITE BACTERIENE SECUNDARE

Lidia Nanulescu, Mariana Cristea, Doina Petcu, Corina Itu

Clinica de Boli Infecțioase,
Universitatea de Medicină și Farmacie, Cluj-Napoca

Meningitele bacteriene secundare sunt mai rar întâlnite și recunoscute în practica clinică. Spre deosebire de cele care survin în evoluția septicemiilor stafilococice, endocarditelor, sinuzitelor paranazale, meningitele secundare supurațiilor intracraniene pun probleme mai

complexe de diagnostic pozitiv și diferențial, tratament și prognostic. S-au analizat 10 cazuri de copii cu supurații intracraniene internate în clinică în ultimii 15 ani, dintre care 5 cazuri au evoluat cu meningită acută bacteriană. Diagnosticul de proces supurativ intracranian a fost precizat intravital (F.O, arteriografie, TC Scanner) sau prin examen morfopatologic. Lotul de studiu a fost alcătuit din 3 sugari și 7 copii de 6-15 ani. Se constată afectarea sexului masculin și prezența traumatismelor cranioencefalice închise în antecedentele apropiate. Tabloul clinic a fost de meningoencefalită gravă, fără diferențe notabile în tabloul clinic între cazurile cu meningită secundară și cele fără meningită. Pe lângă diagnosticul diferențial cu alte procese intracraniene (tumori, hematoame) semnalăm riscurile pe care le implică rahicenteza înaintea precizării diagnosticului (pericol de angajare). Examenul LCR și al puroiului recolat intraoperator a evidențiat peptostreptococ (2 cazuri) și stafilococ aureu hemolitic (1 caz). Factorul determinant al apariției meningitei a fost deschiderea abcesului în spațiul subarahnoidian. Evoluția a fost net influențată de precocitatea stabilirii diagnosticului și intervenției chirurgicale (3 cazuri operate și vindecate, 1 caz cu sechele minime). Abcesul și empiemul cerebral cu sau fără meningită reprezintă urgențe medico-chirurgicale cu prognostic grav, dependent în bună măsură de precocitatea diagnosticului și tratamentului chirurgical.